

PROVA DE LLENGUA CATALANA
CERTIFICAT DE NIVELL C2
(NIVELL DE DOMINI)

Número
d'examinand/a:

--

	Puntuació mínima	Puntuació obtinguda	Observacions
BLOC 1 COMPENSIÓ ORAL I COMPENSIÓ ESCRITA (100 punts)	60		
BLOC 2 DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (100 punts)	60		
BLOC 3 EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES (100 punts)	60		
BLOC 4 EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORALS (100 punts)	60		

QUALIFICACIÓ	
---------------------	--



BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL i COMPRENSIÓ ESCRITA (100 PUNTS / mínim 60)**COMPRENSIÓ ORAL (50 PUNTS)**

Exercici 1. A continuació escoltareu dues vegades un reportatge sobre la tecnologia de la cinquena generació (5G) de comunicació de dades. Després responeu, d'acord amb el que heu escoltat, si les afirmacions següents són vertaderes (V) o falses (F). (25 punts)

Disponible a la URL següent:

<https://www.ccma.cat/catrado/alcanta/mapamundi/la-batalla-per-lhegemonia-del-5g/audio/1037893/>

	V	F
a) En un any hi haurà més del doble d'aparells electrònics connectats a la xarxa.		
b) El sistema 5G permetrà una comunicació més automatitzada i molt segura.		
c) Els sensors seran l'element clau per prescindir de la intervenció humana en el món de la internet de les coses.		
d) James Lewis dirigeix el Centre d'Estudis Estratègics i Internacionals del Fòrum Econòmic Mundial.		
e) El reportatge palesa que la Xina sempre ha anat al capdavant en la cursa de la tecnologia de la comunicació.		

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Exercici 2. Escoltareu dues vegades un fragment d'una entrevista d'IB3 Ràdio a l'escriptor Lluís Massanet. A continuació, d'acord amb el que heu escoltat, marcau l'opció correcta. (25 punts)

Disponible a la URL següent:

<https://ib3.org/carta?programId=c7ee840b-f5b4-4431-a67f-3eb3ed19c7a1>

1. Segons l'autor del llibre:

- a) La poesia ha de deixar de banda l'estil de l'Escola Mallorquina.
- b) Hi ha un corrent literari europeu que se centra en la felicitat de la vida.
- c) Hi ha una tendència a pensar que la poesia és plaent i fàcil.

2. Quina de les afirmacions següents és certa?

- a) A l'epíleg del llibre *Entretemps* es deixa constància de la gran capacitat lingüística de Lluís Massanet.
- b) La naturalesa i la infantesa són dos temes constants que mostren un moment feliç de la vida de l'autor.
- c) Els versos d'*Entretemps* delecten des del primer moment en què el lector obre el llibre.

3. Amb relació a l'ús del llenguatge a *Entretemps*:

- a) L'autor del llibre crea paraules noves d'una manera molt minuciosa.
- b) Massanet recupera paraules que havien desaparegut del tot.
- c) Usar mots com *crostaparar* enriqueix la literatura i la llengua, segons l'escriptor.

4. Què comenta Lluís Massanet sobre la seva etapa a Manacor?

- a) La grisor i lletjor del poble té a veure amb la duresa dels versos d'*Entretemps*.
- b) Viure a Manacor i llegir obres de Miquel Àngel Riera va ser com una catarsi.
- c) El fet d'escriure en un indret tan poc atractiu és com una superació estètica.

5. La novetat del darrer poemari de Lluís Massanet és:

- a) Dir molt amb poques paraules.
- b) Fer uns versos més acostats a l'estil narratiu.
- c) Fer una poesia aparentment hermètica.

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

COMPRESIÓ ESCRITA (50 PUNTS)

Exercici 1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indiqueu si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (25 punts)

Pigments que canvien vides

Reconèixer-se enfront de l'espill és necessari per a l'ésser humà. És un procés d'aprenentatge, com moltes altres coses al llarg de la vida. Però hi ha moments en què una persona pot no reconèixer-se enfront d'un espill. Hi ha canvis, colps, accidents que poden fer-nos oblidar el que som. Un accident, un càncer o una operació poden causar traumes que van més enllà de la part sentimental, poden produir canvis permanents en la pell que ens facen no identificar-nos amb la persona que érem. Per això, en la medicina actual, el guariment no acaba després d'una operació reeixida ni en acabar un tractament. La cicatrització ha d'anar més enllà, en molts casos, ja que busca que el pacient oblidi el que ha ocorregut, i això, moltes vegades, significa esborrar una gran marca o recuperar un element que s'ha perdut durant la malaltia. I encara que sembla mentida, aquest tractament tan peculiar pot provenir d'una agulla i una àmplia paleta de colors que dibuixen novament un rostre, un somriure o un mugró.

Situem el primer protagonista d'aquesta història fa milers d'anys. Ötzi era un home que corria muntanya avall més ràpid que mai. El perill el seguia de prop i ell, probablement amb el darrer alè, es va arrancar la fletxa que li havia travessat el cos a traïció i que el volia condemnar a l'oblit. Un instant després es desplomava, ja sense vida, amb un colp al cap que mai se sabrà si va ser provinent de l'enemic que el feia fugir o d'una roca traïdorena.

5.300 anys després, uns excursionistes trobaren aquell home que fugia, conegut avui com *l'home del gel*, en una glacera dels Alps, prop de la frontera entre Itàlia i Àustria, i es convertia en la mòmia més antiga mai recuperada. L'home a qui van voler eliminar ha esdevingut en el segle XXI tot un enigma per als investigadors. Al més pur estil egipci, Ötzi semblava predestinat a ser recordat per sempre. El seu cos castigat per una dura vida en les muntanyes guardava un secret que canviaria la nostra manera de veure la història. L'home del gel, amb les 61 marques disposades en línies i creus, i que continuem sense saber ben bé quina finalitat tenien, ha deixat bocabadats els investigadors.

Màgia i acupuntura

Aquelles 61 marques —dividides en dinou grups de dos, tres i quatre línies paral·leles i dues creus— podrien ser la primera prova que l'home de l'edat del coure coneixia els beneficis de l'acupuntura. Les marques, d'entre 0,7 i 4 centímetres de llarg, «estan realitzades amb un pigment obtingut a partir de carbó d'origen vegetal», detalla l'investigador Marco Samadelli, un dels firmants d'un estudi dels tatuatges d'Ötzi. L'equip d'investigació de l'Institut per a les Mòmies i l'Home del Gel de Bozen (Itàlia) ha utilitzat tècniques d'imatge multiespectral per localitzar les marques, ja que algunes, amb el pas del temps, havien quedat ocultes per a l'ull humà.

Ötzi patia una malaltia degenerativa. Segons els investigadors, possiblement patia d'intensos dolors a les cames, on casualment s'han trobat la majoria dels tatuatges. D'ací que una de les hipòtesis que s'esgrimeix amb més força és que aquelles marques es van fer com a resultat d'un tractament d'acupuntura o, fins i tot, com a part d'un ritual de màgia per protegir aquelles zones del dolor. Tot i que els investigadors encara no s'han posat d'acord sobre la raó dels tatuatges, l'home del gel és, de moment, l'home tatuat més antic de la història.

El tatuatge com a càstig

El tatuatge que ha arribat als nostres dies es basa en l'harmonia, en la bellesa dels colors; culturalment, busca un benefici estètic, encara que a més puga tenir un significat concret per a la persona que el porta. Per a moltes persones és una manera d'expressar amb imatges el que no volen expressar amb paraules. Però per a molts altres el tatuatge és un adorn, com el color dels cabells o el maquillatge.

Aquest simbolisme del tatuatge ha estat explotat en moltes cultures i èpoques. Els maoris es tatuaven el cos abans de la batalla per espantar l'enemic, com les cinematogràfiques línies en les galtes que es pintaven algunes tribus índies just abans de començar la batalla. A l'Amèrica del Nord, els indígenes usaven aquestes marques com a part d'un ritual relacionat amb l'edat i la jerarquia: els tatuatges servien per protegir l'ànima de la persona, i la cerimònia havia de celebrar-se quan la persona deixava de ser un nen i es convertia en un adult.

Però una línia que no es pot esborrar pot tenir molts usos. El llibre més antic de la història clàssica japonesa, el *Nihonshoki*, que data del segle VIII, explica la història d'un emperador que va castigar un traïdor per haver-se tatuat el rostre. El Japó

estava en aquella època sota la influència del confucianisme, que no permetia alterar o danyar el cos de cap manera, incloent-hi el tatuatge.

Però aquest senyal perenne va començar també a utilitzar-se d'una altra manera: es va emprar per marcar per tota la vida els delinqüents. Se'ls marcava un cercle als braços i als canells per poder identificar-los i que pogueren ser aïllats socialment. A partir d'aquí va sorgir tota una cultura del tatuatge que se centrava a ocultar aquelles marques deshonroses, buscant esborrar les empremtes del delictes. I així, molts expresidaris van començar a decorar aquelles marques amb dissenys més ornamentals a fi de cobrir-les o embellir-les.

Etiquetes en color

Aquests colors a la pell donen missatges més o menys obvis. Alguns de negatius, però molts d'altres tenen un autèntic missatge que pot salvar vides. Qui no ha vist en les pel·lícules els collars o polseres amb informació vital? Aquí solen escriure's dades mèdiques, com el tipus de sang o les al·lèrgies. Una manera més duradora d'informar sobre algun problema mèdic és portar aquesta informació sempre amb tu, però la cadena que sosté la placa amb la identificació pot trencar-se. Què passaria després d'un desastre com una bomba nuclear? Com s'afrontaria la necessitat d'una transfusió de sang urgent en períodes de guerra? Com se sap avui dia, no tots els tipus de sang són vàlids per a tothom; així doncs, la identificació del tipus de sang és fonamental, però ha de ser ràpida. Els Estats Units van agafar avantatge en aquest terreny durant la guerra de Corea a començament dels anys cinquanta. L'objectiu: poder identificar ràpidament possibles donants si fora necessari una transfusió de sang urgent. Així, van sorgir diversos programes específics per identificar el tipus de grup sanguini de la població, crear llistes de donants i, si ho permetien, tatuar aquesta informació en cada individu. El projecte, que al final només es va desenvolupar en dues reduïdes comunitats americanes, va arribar a identificar i a tatuar milers de persones. Després d'uns quants intents, l'interès per les donacions va començar a disminuir amb el final del conflicte a Corea per raons sanitàries, com ara possibles infeccions, la preferència de portar una cadena identificativa, l'esforç econòmic i de temps per dur a terme el projecte, i per la prohibició religiosa de tatuar-se el cos.

Aquests projectes no van funcionar a gran escala. Però a títol personal, avui dia hi ha molta gent que es tatua informació mèdica al cos i no és difícil veure persones que tenen tatuat al braç o al pit, en anglès, la paraula *diabètic*, *marcapassos* o *epilèptic*. Aquest tipus de tatuatges, encara que no tenen implicació legal, sí que

poden ajudar els metges a l'hora d'orientar el tractament d'un pacient. Hi ha algunes marques que molts pacients porten amb orgull. Es tracta dels pacients de càncer que han hagut de rebre radioteràpia. El tatuatge en aquest cas, en forma de petits punts amb tinta blava o negra, té un objectiu molt clar: orientar el feix de llum en la radioteràpia i minimitzar la zona que serà irradiada. Així es minimitza el dany dels teixits circumdants.

Ainhoa Goñi, *El Temps* (núm. 1947), 4 d'octubre de 2021

Font del text: <https://www.eltemps.cat/article/14997/pigments-que-canvien-vides>
(Text adaptat)

	V	F
a) Segons els postulats actuals de les ciències mèdiques, un tatuatge pot ajudar a atenuar les modificacions a la pell per pertorbacions de salut.		
b) Ötzi, l'home del gel, ha esdevingut el cos momificat més antic mai trobat; l'estat de deteriorament del seu cadàver es deu a les circumstàncies en el moment de la mort.		
c) Els tatuatges eren emprats en algunes cultures com a símbols de ritus de pas, de canvi d'estat, dels individus.		
d) Els tatuatges van fer-se servir per identificar de per vida els malfactors; aquestes marques es modificaven amb traços que les intentaven dissimular.		
e) A Corea les donacions de sang van patir una gran davallada a causa d'un conflicte bèl·lic.		

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Exercici 2. Llegeix el text següent i, d'acord amb el contingut, marcau l'opció correcta per a les preguntes que hi ha a continuació. (25 punts)

El variat mallorquí, la tapa de tapes que no tothom entén

La peculiaritat de l'aperitiu per excel·lència de Mallorca és que ajunta en un mateix plat diverses racions que mesclen gustos, textures i temperatures diferents. Una religió per als locals no sempre acceptada pels forans.

Fa desset anys, quan vaig partir d'Algorta, la localitat on vaig néixer, i vaig venir a Palma per treballar en ple mes de juny, un dels meus primers deures va ser localitzar bars on demanar un bon berenar o un entrepà de mitjan dematí. En un d'aquests bars —que ja no existeix—, de la Rambla, sempre plena de gom a gom, l'expositor de la barra era un escàndol de racions: *callos* (tripes), pilotes, pica-pica de sípia, una ensalada russa, el tradicional frit mallorquí o calamars. Les pilotes són la meua debilitat, i mentre n'assaboria una ració, l'anar i venir de plats amb un caramullet d'ensalada russa coronant una mescla de guisats em va deixar estupefacta.

Plats mitjans i pantagruèlics, amb una anella de calamar a la part de dalt de l'ensalada russa talment com Eburne Pasabán al cim de l'Everest. No entenia res. Aquesta va ser la meua primera trobada amb el variat, la reina de les tapes mallorquines, la tapa de tapes de la qual tant pots quedar hipnotitzat i convertir-te en un devot de cap de setmana, com pot ser que ni el puguis tastar per les objeccions que suscita menjar-te una ensalada russa mesclada amb la temperatura d'uns *callos*.

L'origen

Aquest plat, que, com el seu nom indica, és un variat de guisats, fa devers setanta anys que acompanya el berenar dels mallorquins en aquesta franja horària que va des del primer berenar del matí (el desdejuni) fins al berenar de mitjan matí, encara que molta gent ja no té objeccions fins i tot a substituir-lo pel dinar. El naixement d'aquest plat, segons explica el cuiner i escriptor Toni Pinya, coincideix amb l'arribada del *boom* turístic dels anys 50 i 60 a Mallorca. Les begudes que antigament es prenen a aquestes hores, com a aperitiu, eren el palo amb sífó, els licors anisats o l'aigua amb cassalla. «Aquesta beguda necessitava un acompanyament sòlid perquè el cos pogués aguantar un glop d'aquestes característiques que et pot provocar una trompa impressionant. Arriba el *boom* turístic dels 50 i 60 i la meua hipòtesi és que s'aplica el costum de l'entremès, un assortiment de diverses preparacions. En els bars d'antany comencen a preparar tapes que amb el temps es converteixen en un mosaic de degustacions de tota casta i que, com que se serveixen en un sol plat, es converteixen en quelcom únic que mescla carn i peix, fregit i guisat, i fred i calent», explica l'escriptor.

Els ingredients

El variat es converteix doncs en un quadre de Pollock fet tapa. Però què mana el cànon? Què és el que ha de dur i el que no? Hi ha elements prohibits la presència dels quals es converteix en un sacrilegi per als feligresos d'aquesta religió mallorquina? Aquesta és la mare de totes les preguntes, l'origen de les disputes acalorades dins un bar, de les bregues entre amics i dels fils de Twitter. Feligresos del variat que veten la presència de determinats elements, a pesar que aquest plat admet tot el que el comensal hi vulgui afegir i estigui disposat a digerir.

Servit en un plat o en una greixonereta de fang, admet infinites combinacions, però entre els elements més recurrents destaca l'ensalada russa, que actua com a corona dels guisats i que acaba impregnant, amb la maionesa, tots els elements líquids del plat, el qual es converteix en un amalgama tebi disposat a celebrar una festa en les papil·les gustatives. També hi són habituals el frit mallorquí —plat tradicional a partir de les vísceres i el fetge de porc, que també pot ser de xot— el calamar a la romana o el pica-pica de sípia. Els *callos*, la llengua amb tàperes, les pilotes —de carn, marisc o peix— la colflori, la carn rostida amb salsa o amb tomàtiga, les croquetes i els xampinyons en són alguns dels components més recurrents.

L'escenari

Acompanyat d'una cervesa, un bon vi o del que vengui de gust, el variat regna sobretot els caps de setmana, els dematins dels dissabtes i diumenges, moment en què és habitual veure grups d'amics que, amb l'excusa d'anar a fer bicicleta, se'n mengen un bon plat després d'acabar la ruta; famílies amb nins o parelles que agafen el cotxe per tastar les especificitats d'alguns locals que s'especialitzen en variats, amb ingredients que es converteixen en el sant i senya del negoci. Cada poble, cada bar i cada cuina té el seu hàbit, però els entesos defugen dels paranys més habituals que es comparteixen en els grups de xarxes socials dedicats al variat, que campen per Internet amb milers de seguidors.

Una de les més habituals és que els *callos* han de ser de llauna. «Cal fugir d'això i dels locals que preparen el frit amb tots els ingredients mesclats alhora en lloc de cuinar-los per separat», aclareix Pinya. Hi ha qui compon un plat equilibrant les salses amb els fregits o les carns amb els peixos i les verdures, i hi ha qui directament escull el que li sembla en aquell moment. L'única cosa clara és que, tot i que no hi ha regles establertes, el variat sempre es mulla al màxim amb unes bones llesques de pa moreno mallorquí, de molla compacta i contundent, i unes olives trencades, típiques de l'illa, trempades amb fonoll i pebre de cirereta.

El ritual

Per experimentar el ritual habitual he quedat amb el periodista Juan Antonio Bauzá i el seu amic, el ferrer artesà Pere Pons, que cada dissabte devers les onze del dematí van a prendre el variat després de la partida de pàdel. Som al bar Avante, al bell mig del barri del Viver, a Palma, ple de parroquians que acudeixen en massa a tirar-se benzina al cos. La conversa gira entorn dels ingredients que cadascun tria per al seu plat i els que estan totalment vetats. «Els *callos* no m'agraden, no en vull, en el variat», diu Bauzá, que gaudeix gairebé més de mullar pa al suc que queda després que s'hagin mesclat totes les salses calentes amb la maionesa de l'ensalada russa.

Pons ha demanat ensalada russa perquè diu que si no en du, no és un variat, i la conversa s'anima quan el periodista acusa la seva dona, Mònica, que s'acaba d'afegir al grup, de ser una desafecta del plat mallorquí tot i haver-ne demanat un. «Però què dius?! Si hem anat un munt de vegades a la Rambla a menjar-ne quan sortia de fer feina!». «A qui no li agrada?», diu amb la boca petita, com jo, per evitar que no l'expulsin d'un cercle d'amistats al qual aconsegueixes entrar després d'anys de picar pedra. Arriben els plats, tres greixoneres de fang, dues de mitjanes i una de petita, coronades per una croqueta i una anella de calamar.

Com que em consider incapaç d'empassar-me tota aquella mescla, a pesar que la qualitat dels ingredients del plat és més que evident, el propietari d'Avante em treu dues croquetes de l'expositor de la barra, plat estrella de la casa. «La nostra tapa pròpia del variat són les croquetes de porcella. Començarem fent-les amb el que sobrava del menú i tenen un èxit enorme», diu José Payeras, que regenta aquest establiment històric del barri amb la seva família des de fa anys, i que va començar a especialitzar-se a servir variats amb la pandèmia.

A través de les xarxes socials se n'ha disparat la fama i ara tenen clients que arriben d'arreu, de Palma i de l'altra punta de l'illa, per tastar les seves creacions, com ara el pica-pica de sípia i el frit de matances, els elements més demanats.

Lucía Bohórquez, *El País*, 4 de març de 2022

Font del text:

https://elcomidista.elpais.com/elcomidista/2022/02/21/articulo/1645430332_261425.html

(Text traduït i adaptat)

1. Pel que fa al primer contacte de l'autora amb el variat mallorquí:

- a) Va quedar enamorada d'aquella menja, que li va recordar el cim d'una muntanya.
- b) Va ser en un bar de la Rambla, com a conseqüència d'una altra intenció que tenia.
- c) Va quedar realment sorpresa i amb poques ganes de tastar aquell menjar.

2. Segons el cuiner Toni Pinya:

- a) El variat mallorquí va arribar gràcies al *boom* turístic dels anys 50 i 60.
- b) Els bars començaren a introduir el costum turístic de l'entremès.
- c) L'origen del variat mallorquí té relació amb certes begudes espirituoses.

3. Amb relació al variat mallorquí i les xarxes socials:

- a) S'ha d'anar alerta amb les recomanacions, perquè milers de seguidors no és sinònim d'èxit.
- b) Les xarxes socials han estat el motiu de l'èxit del bar Avante, gràcies als seus variats.
- c) Hi ha molts fils de Twitter que provenen de discussions iniciades en els bars.

4. Segons l'article, a l'hora de parlar del variat mallorquí hi ha coincidència amb la idea següent:

- a) Que s'ha convertit en una espècie de ritual religiós dels bars, especialment dels caps de setmana.
- b) Que l'ensalada russa és un dels ingredients més recurrents i que no hi pot faltar.
- c) Hi ha unes directrius clares a l'hora de decidir l'ordre en què es cuinen els ingredients del variat.

5. Pel que fa a l'experiència de l'escriptora de l'article al bar Avante, es pot afirmar:

- a) Que les croquetes de porcella es convertiren en l'especialitat del bar durant la pandèmia.
- b) Que Pere Pons i la seva dona mantenen una petita discussió sobre els ingredients dels variats.
- c) Que tant a l'escriptora com a la dona d'un dels comensals no els agrada gaire, el variat.

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 2. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (100 PUNTS / mínim 60)

ORTOGRAFIA

Exercici 1. Feis els exercicis que hi ha a continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (30 punts)

1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades:

- a) Quan soni l'alarma és necessari que s'evacui l'edifici.
- b) La miopia se li ha estabilitzat i no li ha augmentat ni mitja dioptria.
- c) Els calçons policroms de la categoria junior de bàsquet eren els de la temporada passada.

1.2. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

- a) Els científics (*revelaren / revel·laren / rebel·laren*) de què està formada una (*molècul·la / molècula / mol·lècula*) d'aigua.
- b) L'any 2001 va tenir lloc al Perú (*l'XIa / la XI / l'XI*) Cimera Iberoamericana.
- c) La (*infraestructura / infra-estructura / infraestructura*) presentava defectes (*d'assimetria / de asimetria / d'asimetria*) en els pilars principals del primer pis.
- d) Li notificaren la (*no admissió / no-admissió*) de la petició (*después-ahir / después ahir / despusahir*).
- e) Aconseguir una cita presencial és (*l'hàndicap / el hàndicap*) d'avui en dia.

Encerts	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	30	27,5	25	22,5	20	17,5	15	12,5	10	7,5	5	2,5	0

MORFOSINTAXI**Exercici 2. Llegiu les oracions següents i encerclau l'opció correcta. (40 punts)**

- a) La (*director gerenta / directora gerent / directora gerenta*) no ha pensat a signar els documents.
- b) Si haguessis (*pertangut / pertanyegut / pertanygut*) a la nostra associació cultural, tot d'una hauries reconegut la marxa (*fúnebra / fúnebre*) de Chopin.
- c) Les reunions són (*bimestrals / bimensuals / bismensuals*); es fan cada dos mesos.
- d) Aquesta botifarra no es pot menjar (*de tan coenta / de tant coent / de tan coent*) que és.
- e) (*En quant a / Quan a / Quant a*) la feina, no tenc més que bones paraules.
- f) A Menorca s'han descobert importants restes, entre (*les que / les què / les quals*) hi ha el poblat talaiòtic de Talatí de Dalt.
- g) Han publicat en portada allò (*al que / al què / a què*) es referí el ministre en la roda de premsa.
- h) Quan la va veure presonera del monstre, tot d'una (*la / la'n / la hi*) va voler alliberar.
- i) La consellera va comprometre's (*a / en / per*) la defensa dels interessos de la ciutadania.
- j) Pensa que per fer un bon examen has de demostrar un discurs (*conseqüent / consegüent*).
- k) Gràcies a la recepta, va comprovar que si (*coïa / covia / cogia*) la coca a 180 graus i hi llevava una (*triple / tripla*) part de sucre, quedaria més bona.
- l) Ara mirava les cremades que té al braç i veig que (*s'hi han / se n'hi han / se li han*) infectat dues.
- m) Si ho hagués tingut en compte, t'hauria advertit que no (*beguessis / bevessis / beguis*) aquella aigua.
- n) Si (*sapigués / sabés / sabigués*) que demà ha de ploure, no estendria la roba.

Encerts	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	40	37,5	35	32,5	30	27,5	25	22,5	20	17,5	15	12,5	10	7,5	5	2,5	0

LÈXIC**Exercici 3. En les frases següents, encerclau l'opció correcta o més adequada. (30 punts)**

- a) Si em deixes que et faci (*una suggerència / una sugerència / un suggeriment*), no et compris aquesta jaqueta.
- b) L'estudi ens ha fet veure que convé que (*rendabilitzem / rendibilitzem / rentabilitzem*) les inversions.
- c) Per desgràcia, (*la trata / el tràfic / la tracta*) de persones amb fins d'explotació és un problema vigent.
- d) Fa unes polseres de (*fil-ferro / filferro / fil ferro*) precioses.
- e) Ens han (*fet matx / donat peixet / tallat les ales*); no ens han concedit la hipoteca que ens hauria permès muntar el restaurant.
- f) El (*trasvàs / transvasament / trasvasament*) del riu Ebre va ser un tema molt polèmic.
- g) Per la manera com dissimula la seva mala intenció, diria que és una persona (*ingènua / avivada / sorneguera*).
- h) A París, van llogar una (*suitte / suite / suit*) de luxe en un hotel davant la torre Eiffel.
- i) No ha estat capaç de (*solventar / subsanar / dirimir*) les qüestions plantejades.
- j) Els (*amarradors / amarraments / amarratges*) de Portals Nous són caríssims.

Encerts	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	30	27	24	21	18	15	12	9	6	3	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 3. EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES (100 PUNTS / mínim 60)

Exercici 1. Com a regidor o regidora de Comerç del vostre municipi, escriviu una carta formal (de 250 paraules) adreçada al president o presidenta de l'Associació de Comerciants de la localitat per informar d'unes obres importants que hi ha d'haver al centre del nucli urbà, i per explicar les mesures que s'han previst per reduir les molèsties a l'activitat comercial. (40 punts)

(Si el cos no arriba a les 230 paraules, l'exercici es puntuarà amb 0 punts i no es corregirà. Els apartats de l'emissor i del destinatari no entren en el recompte de paraules.)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

Exercici 2. Sou el president o presidenta d'un club esportiu que enguany fa vint anys que es va crear. Escriviu el discurs (de 300 paraules) que llegireu a l'acte —i que es publicarà en el web del club— de commemoració d'aquest aniversari, parlant dels orígens i la història del club, d'anècdotes, de fites i projectes futurs, de necessitats, d'agraïments, etc. (60 punts)

(Si el cos no arriba a les 280 paraules, l'exercici es puntuarà amb 0 punts i no es corregirà. El recompte de paraules comença en el cos del discurs.)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys